

**EMEKÇİLERİN SEFERBERLİĞİ İÇİN
BAĞIMSIZ ADAY
BİLDİRGESİ**

**CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMİNDE
EMEKÇİLERİN SEFERBERLİĞİ ÇAĞRISINI
BİRLİKTE YÜKSELTELİM!**

Komünist KöZ / Aralık 2022 / Özel Sayı 1

YEREL SÜRELİ AYLIK SİYASİ GAZETESAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ:ÖMER YILDIZYÖNETİM YERİ: OSMANAĞA MAHALLESİ LEYLAK SOKAK ELİF
İŞHANI KAT 2 DAİRE: 5 KADIKÖY –İSTANBULE-POSTA: kozonline@gmail.comWEB
ADRESİ:www.kozgazetesi3.org BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI MALTEPE
MAHALLESİ GÜMÜŞSUYU CADDESİ ODİN SANAYİ SİTESİ NO: 28/245 ZEYTİNBURNU-
İSTANBULTEL: 0212 577 54 92

Bu Hükümetten Kurtulmamız Şart!

Karşımızda Erdoğan Hükümeti duruyor.

Karşımızdaki hükümet, **önceki hükümetler gibi** 12 Eylül Rejimi'nin bekçisi. Tüm 12 Eylül hükümetleri gibi,

Emekçiye, kadına, Kürd'e, Alevi'ye düşman,

Madenlerden inşaatlara işçinin kanıyla beslenen, bizler sefalet ücretine mahkum edilirken rekor kârlara koşan **sermayenin hizmetkârı,**

Ukrayna'dan Libya'ya dünyayı kana bulayan **emperyalistlerin işbirlikçisi** olmaya dünden razı,

Ortadoğu'daki **siyasi gericiliğin en azılı bekçisi**. Bağımsızlık isteyen ulusların, özgürlük isteyen halkların her daim karşısında.

Bakmayın darbe karşıtlığı tafralarına, Erdoğan darbeyle kurulmuş **12 Eylül Rejimi'ni herkesten fazla sahiplendi**.

Tüm yetkileri cumhurbaşkanında topladı. 12 Eylül Rejimi'ni darbecilerin gönüllerinden geçen ama anayasaya yazmaya cesaret edemedikleri şekilde merkezileştirdi. Üniversitelere, yerel yönetimlere kayyımlar atadı, muhtarlıkları dahi kendine bağladı.

Ülkeyi bir açık hava hapishanesine çevirdi. 12 Eylül'ün yasakçılığını toplumun en küçük hücrelerine dek yaymaya kararlı.

12 Eylül'e ruhunu veren şovenizmin bayraktarlığını öncekileri fersah fersah aşan bir hamasetle yaptı.

12 Eylül'ün temelinde duran dinci-mezhepçi gericilikten seleflerinden çok daha etkin bir düzeyde beslendi.

Ama tüm bunlar yine de Erdoğan'ın derdine deva olmadı, onun koltuğunun salanmasının önüne geçmedi. Bilakis Cumhuriyet İttifakı'nın ayırt edici yönü tam da bu noktada ortaya çıktı.

Bugünkü hükümeti önceki hükümetlerden ayırt eden asıl nokta onun **saldırganlığının ulaştığı düzeydir.**

Hapishaneler hiç bu kadar kalabalık, tutuklamalar hiç bu kadar yaygın olmadı.

Katliamlar hiç bu denli sıradanlaşmadı.

Hiçbir hükümet kendi hukukunu bu denli sık ve sürekli çiğnemedi.

Bugünkü hükümet kendisini desteklemeyen herkese savaş açtı. Hedef tahtasına da emekçileri ve ezilenleri, onların örgütlerini oturttu.

12 Eylül Rejimi'nin siyasi gericiliğini ve saldırganlığını zirveye taşıyan bu hükümet emekçilerin en küçük bir kazanımının dahi önünde engeldir.

Bu Hükümetten Muhakkak Kurtulmalıyız!

Erdoğan Gücsüz Ama Rakipleri Kendisinden de Gücsüz

Hükümetin saldırganlığı gücünden değil gücsüzlüğündendir. Emekçi düşmanı karakteri zaten yıllar önce açığa çıkmıştı. Kararnamelerle ülkeyi yönetse de hem yıpranmış hem de gerilemektedir. 7 Haziran 2015 seçimlerinde boyunun ölçüsünü aldığı için, kendisine bu yenilgiyi yaşatan Demirtaş'ı, diğer HDP ve-killeriyle birlikte hapsedti. Kendi başına güvenlik teşkilatına hakim olacak ya da seçimleri kazanacak gücü olmadığı için MHP'ye teslim oldu. Ne İçişleri Bakanı'nı görevden alabildi ne partisinde kendisine kazan kaldıranları ihraç edebildi.

Erdoğan koltuğunda yirmi yıldır oturuyor çünkü rakipleri kendisinden de aciz durumda. Halkın gönlünü feth ettiği için değil rakipleri onu koltuğundan indirecek güce sahip olmadığı için yirmi yıldır yürütmenin başında.

Erdoğan'ın rakiplerinin takati yok,

Çünkü bel bağladıkları **Amerika** da Amerika'nın oluşturduğu uluslararası kurumlar da **gücsüz ve kararsız**.

Çünkü 12 Eylül Rejimi'nin kurumlarından medet umuyorlar. Oysa mahkemelelerinden Yüksek Seçim Kurulu'na çivisi çıkmış, **payandaları çatırdayan bir rejimin** içindeyiz.

Çünkü 12 Eylül'ün siyasi gericiliğini savunanların emekçileri kazanacak gücü olamaz. Oysa rakiplerinin hepsi bu rejimin has ürünü. Fitratları gereği sermaye uşaklığında, emekçi düşmanlığında, Kürd inkarcılığında, savaş çığırtkanlığında birbirleriyle yarışıyorlar. Ama elbette **Erdoğan'ın silik bir kopyası** olmanın ötesine gidemiyorlar.

Çünkü hepsi bir emekçi seferberliğinden ölesiye korkuyor. Bu korku hükümetin pervasızca saldırılarının temel nedeni. Hükümet rakiplerinin emekçilerin ve ezilenlerin eylemli tepkilerine set olacağına güvendiği için bu kadar rahat saldırabiliyor.

Bir emekçi seferberliği olmaksızın bu hükümetten kurtulmak mümkün değil. Emekçiye ve ezilenlere sokağı yasaklayanlarsa bu hükümetin en büyük destekçileridir.

Bize Gereken Emekçilerin Seferberliği!

Adımızı “**Emekçilerin Seferberliği İçin Bağımsız Aday**” koyduk.

Çünkü 12 Eylül kurumlarına bel bağlamayan, 12 Eylül’ün çizdiği sınırlara boyun eğmeyen, 12 Eylülcülerin diline teslim olmayan bir emekçi seferberliğine ihtiyacımız var. Çünkü bizi kendi kollarımız kurtaracak.

Emekçilerin seferberliği **sınıf düşmanlarımızla ilişkilerimizi kesmektir**. Düzen güçlerinden medet ummamaktır. Sermaye partilerinin arkasına saklanmak yerine onlara cepheden karşı çıkmaktır.

Emekçilerin seferberliği **kendi taleplerimizi özgürce dile getirmektir**. Bize yoksulluğu ve örgütsüzlüğü dayatanlar, IMF ve NATO’nun dostları, bankaların, holdinglerin sözcülüğünü yapanlar, silahlı kuvvetlerin şakşakçıları danılır diye kendini sansürlememektir.

Emekçilerin, göçmenlerin, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, LGBTİ+’ların varlıkları bile kurulu düzeni ürkütüyor. Emekçi seferberliği ezilen ve sömürülenleri görünürlük kılma, onların taleplerini açıkça ve yüksek sesle yükseltmekle başlar.

Emekçilerin seferberliği **bağımsız ve kitlesel emekçi eylemleridir**. Yürüyüştür, iş bırakmadır, boykottur, grevdir, kitlesel mitinglerdir. Emekçileri hükümetin karşısına **bağımsız bir kutup** olarak diken, örgütlenmemizi genişletip güçlendiren eylemlerdir. Sadece hükümetin değil, sözde muhalefetin de yasakladığı tüm başkaldırı biçimleridir. Bugün ihtiyaç duyduğumuz şeyin ta kendisidir.

Taleplerimiz 12 Eylül Anayasasına Sığmaz

“Tek Adam Rejimi” dedikleri **12 Eylül düzeninden** başka bir şey değil. Erdoğan’ın keyfi, kendisiyle devleti özdeş tutan yaklaşımları onun bireysel kusurlarıyla açıklanamaz. 12 Eylülcüler sadece emekçileri siyasetin her alanının tümüyle dışına atan bürokratik devleti güçlendirmeyi değil, aynı zamanda tüm devlet otoritesini tek bir merkezin elinde toplamayı amaçlıyordu. Erdoğan onların yarım bıraktıklarını tamamladı. 12 Eylülcülerin kurduğu merkezîyetçi bürokratik yapıyı tasfiye etmeden, Erdoğan’ın ülkeyi bugünkü yönetme şeklinden kurtulmanın imkanı yoktur.

12 Eylül Rejimi’ne son vermeden emperyalistlerin işbirlikçiliğine son verilemez. İşbirlikçilik bir yönüyle NATO’dur, askeri üslerdir. Ama aynı zamanda diğer emperyalistlerle ve bölgedeki gerici devletlerle kurulan ittifaklardır. Tüm devletlerarası gizli anlaşmaları, diplomatik sırları kapsar. 12 Eylül’ün ana direği, NATO’nun ikinci büyük ordusuydu. Bu bürokratik yapı yerinde kaldıkça emperyalizmle işbirliğine son vermek bir temenni olmanın ötesine geçemez.

12 Eylül Anayasası çerçevesinde **sınırsız grev hakkında ve sendikalaşma özgürlüğünden** söz etmek mümkün değildir. 12 Eylülcüler kendi rejimlerini toplumsal barışın yani sermayenin diktatörlüğü üzerine kurdular. Sendika ve grev hakkının milli güvenlik ve kamu düzeni adına yasaklanması bugünkü rejimin yapı taşlarından biri.

12 Eylül Rejimi siyaset yasağı üzerine kuruludur. Kayıymdır, vekilliği düşüren fezlekedir, siyaset yasağıdır, parti kapatma kararıdır. 12 Eylül rejimi AB standartlarında F-Tipi hücredir, tecrittir. En liberal görüşleri savunanları dahi terörist olarak yaftalayan bu rejimin, devrimcilere siyaset hakkı tanınması, siyasi tutsakları özgür bırakması düşünülemez bile. **Tüm siyasi tutsakların özgür kalması** bu rejimin içinde olanaksızdır.

Kürdler yüz yılı aşkın bir süredir kendilerini boyunduruk altında tutan ezen ulus devletlerine başkaldırıyorlar. Topraklarımızı da uzun yıllardır etkisi altında tutan Kürd Baharı bu başkaldırının bir parçasıdır. Cumhuriyet boyunca hüküm sürmüş gibi tüm rejimler gibi 12 Eylül Rejimi de Kürd’ün varlığını inkar ediyor. Bu rejimin

sınırları içinde **Kürd ulusunun kendi kaderini tayin hakkının** gerçekleşebileceğini düşünmek akla ziyandır.

Bu topraklarda kuruluşundan beri dini kendi denetiminde tutmaya, kendi ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirmeye, kullanmaya çalışan bir devlet pratiği var. Türk-İslam sentezini, kendi uygun bulduğu mezhep çerçevesinde oturtmaya çalışan 12 Eylül Rejimi ise bu yaklaşımın doruk noktası. 12 Eylül Rejimi çöpe atılmadıkça, azınlıktaki inançların ezilmesinin ve toplumun din sosuna batırılmış, Erdoğan propagandası yapan kurumlarla kuşatılmasının aracı olan **Diyanet İşleri Başkanlığı'nı kaldırmak** mümkün olmaz.

12 Eylül Rejimi'nin sınırlarını belirleyen sadece anayasadaki hükümler değil aynı zamanda onun kurumlarının işleyiş mantığı ve zihniyetidir.

Bu mantık ve zihniyet Türklük kimliği dayatmasıyla kurgulanmıştır. **Tüm göçmen emekçilere vatandaşlık** hakkının önünde engeldir. Halbuki Suriye'den Pakistan'a bu topraklara göç ettirilen tüm bu emekçiler en ağır işlerde, en kötü koşullarda çalışıyor. İşçi sınıfını bölmek isteyenlerse **sınıf kardeşlerimize** vatandaşlık hakkını tanımıyor.

Bu mantık ve zihniyet “ailenin korunması” üzerine kurulmuştur. **Ailenin korunması derken kast edilen cinsiyetçilik üzerine kurulu tüm köhnemiş işbölümleri ve değer yargılarıdır.** Kadının ev içi köleliğidir, LGBTİ+'ların sosyal, ekonomik ve siyasal haklarından mahrum edilmesidir.

Demokratik Anayasa için Kurucu Meclis

Kurucu Meclis için Emekçi Seferberliği

12 Eylül Rejimi daha baştan başarısız oldu. Darbeyi yapanların işaret ettiği parti 12 Eylül sonrası ilk seçimde en düşük oyu aldı. Dayattığı anayasanın maddeleri 1987'den beri değiştiriliyor. 12 Eylül'ün Anayasası otuz beş yıldır tartışılıyor. Toplam yirmi bir kez yama yapılmasına rağmen otuz beş yıldır yeni bir anayasa ihtiyacından söz ediliyor. Anayasa gündemi dün olduğu gibi bugün de siyasal mücadelenin merkezinde duruyor.

Emekçilerin ve ezilenlerin onların ihtiyaçlarını kapsayacak demokratik bir anayasa ihtiyaçları var. Düzen partilerinin elbette demokratik bir anayasa yapmaya niyetleri yok. Ama onu geçelim, **yeni bir anayasa dahi yapamazlar.**

Pratikleri ortadadır. 2011'de hep birlikte oturdukları Anayasa Komisyonu'nda dört yıl boyunca gevezelikten başka bir şey yapmadılar. Cumhuriyet'in 2017 değişiklikleri yeni bir anayasa ortaya çıkarmak şöyle dursun, varolan anayasayı iyiden iyiye bir garabet haline getirdi. Erdoğan başkan olamadığı gibi devlet aygıtının tamamını da geniş ve istikrarsız bir koalisyona çevirdi. "Güçlendirilmiş Parlamenter Sistem" şarkıları söyleyen Altılı Masa ise anayasanın 2017 öncesindeki halini süsleyerek tekrardan satmaya, izlediğimiz filmi geriye sarmaya çalışıyor.

Erdoğan da rakipleri de yeni bir anayasa yapamaz çünkü hepsi mevcut rejime sadakat yemini ederek göreve başladı, çünkü hepsi varolan anayasayı **mevcut rejimin çizdiği çerçeve içinde**, onun dayatmalarına uygun şekilde değiştirmeye çalışıyor.

Demokratik anayasa ancak bir kurucu meclisle yapılabilir.

Kurucu meclis **egemen** bir meclistir. 12 Eylül Rejimi'nin kısıtlamalarını tanımaması gerekir. Kendi bileşimini ve yetkilerini mevcut rejimin sınırlarına ve teamüllerine göre değil, özgürce tarif etmelidir. Varolan rejimin icazetiyle kurulan kurucu meclislerin hazırladıkları anayasalar Şili'de olduğu gibi akamete uğrayacaktır.

Kurucu meclis göstermelik değil egemen bir meclis olacaksa bir emekçi seferberliğine yaslanmak zorundadır. Ancak emekçilerin kitlesel seferberliği bu hükümetten kurtulmanın yolunu açabilir. Ancak gücünü emekçilerin kitlesel seferberliğinden alan bir kurucu meclis köhnemiş 12 Eylül Rejimi'nin kurumların basıncına göğüs gerebilir, onun direncini kırabilir.

Düzen Partilerine Hiçbir Koşulda Destek Yok!

2023'te **tek bir seçim** olacak. Aynı gün milletvekilliği seçiminin yapılacak olması kimseyi yanıltmasın. 2023'te gerçekleşecek olan Cumhurbaşkanlığı seçimidir.

Erdoğan'ın rakipleri hükümete duyulan nefreti istismar ederek kendilerini dayatıyorlar. Söyledikleri şundan ibaret: "Madem Erdoğan'dan kurtulmak istiyorsunuz, o zaman yüzde elli artı biri bulmanız gerekiyor. En fazla oyu bizim partilerimiz aldığına göre bize mecbursunuz." Hatta, bunları söylemeye bile gerek duymuyorlar. Sosyalist hareketle ilişkili emekçilerin, ezilenlerin oylarını çantada keklik gördükleri için, onların gönüllerini hoş edecek sembolik adımlar dahi atmıyorlar. Kararsız AKP ve MHP seçmeninin oyunu alabilmek için, "piyasaysa piyasa, bayraksa bayrak, ezansa ezan, bombaysa bomba" diyerek her türlü gericiliği asıl kendilerinin temsil ettiklerini kanıtlama gayretindedeler.

Kendine ister Millet İttifakı isterse de Altılı Masa adını taksın **düzen partileri Erdoğan'ın hasmı değil rakibidir**. Onlara sunulacak desteğin emekçilerin, ezilenlerin mücadelesine en ufak bir faydası yoktur.

Çünkü hepsi bugünkü hükümetin kopyasıdır.

Amerika'nın ideologlarını, uzmanlarını alay-ı vâlâ ile karşılayan onlardır, Koçları Sabancıları el üstünde tutan onlardır. Ücretlerin artmasına "enflasyon yükselir" diye onlar karşı çıkıyor. İBB işçilerini işçileri bakanının talimatıyla onlar işten atıyorlar.

Kürtlerin üzerine yağdırılan bombalara alkış tutanlar da onlardır, Sur'u Nusaybin'i yakıp yıkanlar da onlar. Kah Selahattin Demirtaş'a "kanlım" diyorlar kah HDP'li-lerin vekilliklerini oylarıyla düşürüyorlar.

Dün Madımak'ta katillerin avukatlığını yapıyorlardı, bugün tarikatların peşinden koşuyorlar. 19 Aralık katliamını onlar planladı, bugün de devrimci düşmanlığı yapmayı sürdürüyorlar. **Erdoğan'ın yerine rakiplerini koymanın emekçilere kazandıracağı hiçbir şey yok.**

Çünkü olmayacak duaya amin denmez. Yüzde elli bir hesabı yapan Altılı Masa tam da bunu yapıyor.

AKP'den çok AKP'lilik, MHP'den çok MHP'lilik yapanlar Cumhuriyet İttifakı'nı alt edemez.

HDP'ye vebalı gibi yaklaşanlar, emekçileri sokakta gördüğünde “aman AKP'nin ekmeğine yağ sürmeyelim” nasihati verenler emekçilerin desteğini kazanamaz.

Sonucunu beğenmediği seçimi iptal ettiren, kazanamadığı belediye kayyım atan bir hükümet oyun bozanlık yaptığında, tel tel dökülen rejimin iflas etmiş kurumlarına bel bağlayanların hükümetin oldu bittilerinin karşısına dikilmeye mecali yoktur/olmayacaktır.

Çünkü düzen partilerine desteğin bedeli sözümüze ve eylemimize konan yasaktır.

Düzen partilerine destek isteyenler, “ortak muhalefet hattını” bozmamak için emekçilere demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin talepleri yükseltmeyi yasaklıyor. İşçileri emekçileri daha baştan sansürlüyorlar. Hatta önemli bir kısmı, ikinci turda kendilerini destekleyeceği belli olan kesimlerin seçimin birinci turunda aday göstermesine bile, “Erdoğan karşıtı cepheyi zayıflatmayalım” diyerek itiraz ediyorlar.

Düzen partilerine destek isteyenler, okulunu savunan üniversite öğrencisine, grevdeki işçiye, yürüyüşteki kadına, sokağa çıkan Kürde “Aman!” diye sesleniyor. “Aman provokasyona gelmeyelim! Erdoğan'ın ekmeğine yağ sürmeyelim!”

Biz Hükümetin Karşısına Dikileceğiz!

Elimizi Kolumuzu Bağlamaya, Ağzımıza Kilit Vurmaya Niyetimiz Yok!

Güçlü Olan Biziz!

Erdoğan'ın rakipleri, karşımızdaki hükümeti her şeye kadir, bizleri ise çaresiz göstermeye çalışıyor. Hal böyle olunca da onlara destek vermek dışında bir çaremiz yok gibi görünüyor. Halbuki sunulan tablonun tam tersi doğrudur.

Zayıf olan hükümet ve rakipleridir. Cumhur İttifakı ne yapacağını bilmez bir biçimde çırpınıyor. Rakipleri ise kendi adayını aylar boyunca belirleyemeyecek kadar aciz. Hükümetiyle muhalefetiyle emekçilere vaad edebilecekleri hiçbir şey yok. İnandırıcılıkları sıfıra yakın. Kendilerine bulabildikleri tek dayanak yarattıkları çaresizlik psikolojisidir..

Oysa biz çaresiz değiliz. 12 Eylül rejimi bu topraklardaki işçi ve emekçi hareketini bir türlü tasfiye edemedi, teslim alamadı. Bilakis, sol hareket tarihinde hiç bugünkü kadar güçlü ve belirleyici olmadı. Gezi bu topraklarda yaşandı, hükümetin ve muhalefetin lanetlemekte yarıştığı HDP ise meclisteki üçüncü büyük parti.

1982 Referandumu'nda 12 Eylül Anayasası yüzde doksan birlik "Evet" oyuyla kabul edilmişti. 12 Eylül generallerinden kat be kat fazla şiddet uygulayan hükümet ise yüzde elliyi aşma derdinde. Başlattığı savaşa karşın **hükümetin emekçileri teslim alamadığı açık.**

Hükümetin karşısına emekçileri bir kutup olarak dikmek, bir emekçi seferberliği örmek için bundan elverişli koşullar yok. Bundan ötürü bize "Sırası Değil!" diyenlere asıl biz soruyoruz:

Şimdi Değilse Ne Zaman?

**Emekçilerin Ezilenlerin Sözüünü Söylemek, Eylemini Yükseltmek İçin
Daha Neyi Bekliyoruz?**

Cumhurbaşkanlığı Seçimlerinde Sözümüzü Söyleyeceğiz

Bizler, Emekçilerin Seferberliği için Bağımsız Aday diyenleriz. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde biz de varız. **Çetin Eren**'i adayımız olarak ilan ettik.

Emekçilerin taleplerinin 12 Eylül Rejimi'ne sığmayacağını söyledikten sonra elbette Cumhurbaşkanlığı hayalleri kurmuyoruz. Her daim önceliği kendi halkını sindirmek isteyen bu bürokratik cumhuriyetin reisi olmaya heves edenlerden bol miktarda var. Biz onlardan da değiliz.

Siyasi gündemin tüm sorunları Erdoğan'ın siyasi akıbetine düğümlenmişken, düzen partilerinin marifetiyle Erdoğan'dan kurtulma umudu tümüyle seçimlere indirgenmişken, **Cumhurbaşkanlığı seçiminde bağımsız bir tutum** takınamayanlar, düzen güçlerinin en hassas, en kırılgan olduğu durumda onlarla tüm ilişkilerini koparmayanlar emekçilere ve ezilenlere bağımsız ve kitlesel bir seferberlik için gerekli güveni veremezler.

Önümüzdeki seçimleri kitlesel bir eylem dalgasını başlatacak bir kaldıraç olarak kullanmak şart. Düzenle barışık partilerin tam tersi şekilde hareket etmeliyiz. Onlar seçimlerde başarı kazanmak için sokağın önünü keserken, biz **seçimleri emekçilerin yeniden harekete geçmesi için kullanmalıyız**. Düzen partileri harekete geçmiş emekçileri seçmene indirgemek istiyor. Oysa emekçiler seçmen olmanın ötesine geçmeli eylemli muhalefetin dinamosu olmalıdırlar.

Bağımsız Aday, **düzen partilerinden bağımsız durma iddiasıdır**. Bugüne kadar kimse Erdoğan'ın karşısına bir Cumhurbaşkanı olarak çıkmanın siyasi sorumluluğunu üstlenmediği için Çetin Eren'i cumhurbaşkanı adayımız olarak gösterdik.

Temel amaçlarımız ve önceliklerimiz,

Cumhurbaşkanlığı seçiminde emekçilerin, Kürtlerin, Alevilerin, kadınların, **tüm ezilenlerin sesini yükseltmek,**

Emekçiler içinde **düzen partilerinden uzak duran** bir çalışma yürütmenin mümkün olduğunu göstermek,

Demokratik bir anayasanın ancak bir **kurucu meclisle** yapılabileceğini hatırlatmak,

Bu hükümetten ancak kitlesel bir **emekçi seferberliği** ile kurtulabileceğimiz gerçeğini haykırmaktır.

Ama sözümüzü eylemli bir şekilde söylemekle yetinmeyeceğiz, adayımızın karşısına dikilen imza engelini aşmak için de birlikte mücadele edeceğiz. Bizleri destekleyen güçlerin iletişim bilgilerini toplamanın yanı sıra, çalışmalarımızı onlarla birlikte planlayıp, onlarla birlikte yürüteceğiz.

Çetin Eren'i aday göstermeden önce **ortak bir adayı birlikte belirlemek için düzenlediğimiz toplantılara**, emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesini büyütme iddiasını taşıyan **tüm güçleri çağırmıştık**.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde düzen güçlerinden bağımsız hareket etme iddiasını taşıyan kesimlerle **buluşma hedefini terk etmedik**. Emekçilerin seferberliğini yaratmak, seçimlerde burjuvaziden bağımsız hareket etmek için her iki turda da sermaye ittifaklarının karşısında duran başka bir aday ortaya çıktığı durumda, adayımızın o aday lehine çekileceğini bir kez daha peşinen belirtiyoruz.

Emekçilerin onları düzen partilerine bağlayan zincirlerinden ve tereddütlerinden başka kaybedecek bir şeyleri yok.

Emekçilere Gereken Demokrasiyi Emekçiler Kuracak!

Emekçileri Sermaye Hükümetinin Karşısına Dikelim!

Emekçilerin Seferberliğini Savunan Bir Seçeneği Oluşturmak Devrimcilerin Sorumluluğudur

İsmim Çetin Eren.

Komünistim, sınıfsız ve sınırsız bir dünyayı savunuyorum.

Devrimciyim, işçilerin ve emekçilerin tümüyle egemen olduğu iktidar organları dışında kurtuluşa giden bir yol bilmiyorum. Bu yolun önündeki tüm engellerin parçalanması gerektiğini aklımdan çıkarmıyorum. Hayatımı bu görüşlerin gereklerini yerine getirmeye adadım. Öne çıkarılacak başka bir vasfım yok.

Özgürlüğe giden yolu açan bir devrimin, işçilerin ve emekçilerin seferberliğine dayanmadan ayakta kalamayacağını biliyorum. Her kritik siyasi dönemeçte işçi ve emekçilerin bağımsız çizgisini burjuvazinin karşısında savunmadan emekçileri seferber etmenin mümkün olmadığını sınıf mücadelesi içinde öğrendim.

2023 Cumhurbaşkanlığı seçimi de işte böyle bir dönemeç. Yaklaşan seçimde

Çetin Eren

**2023 Cumhurbaşkanlığı Seçimi
Bağımsız Adayı**

Erdoğan'ın karşısına düzen partilerinden bağımsız bir kutup olarak çıkamayanlar işçilere ve emekçilere gerekli güveni veremezler.

Cumhurbaşkanlığı Seçimi'nde Erdoğan hükümetinin karşısında emekçilerin seferberliğini savunan bir seçeneği oluşturmak devrimcilerin sorumluluğudur.

Bu sorumluluk bilinciyle "Emekçilerin Seferberliği İçin Bağımsız Aday" diyenlerin sözcülüğünü üstlendim.

**Cumhurbaşkanlığı seçiminde
adayım.**

**BİZİ KURTARACAK OLAN
KENDİ KOLLARIMIZDIR!**

